Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37160
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

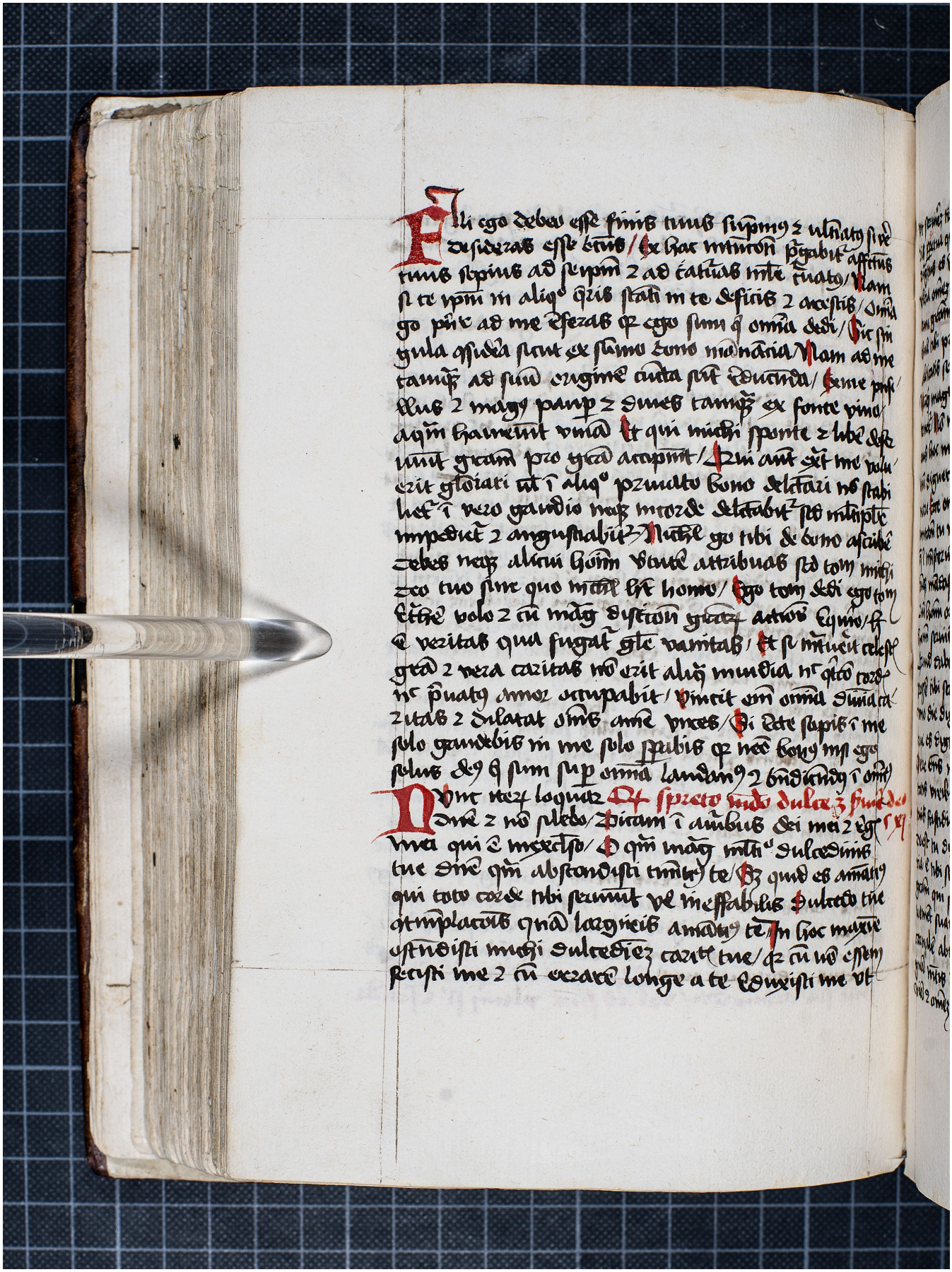

Fili ego debeo esse finis tuus supremus et ultimatus si
desideras esse beatus / Ex hac intuitione probabit affectus
tuus spiritus ad superiora et ad altiora inter tuata / Nam
si te ipsum in aliquo quis statim in te defixis et arrectis / omnia
quia ad me respexisti quia ego sum qui omnia dedi / Sicut sin
gula assidua sunt ex summo bono munificentia / Nam ad me
tamquam ad suum originem cuncta sunt reducenda / Sicut pau
perrimus et magis pauper et omnes tamquam ex fonte vivo
aquam haurient unicuique ut qui michi sponte et libenter deser
uit gratiam pro gratia accipient / Qui autem sit me valu
erit gloriari aut in aliquo perculto bono delectari non stabi
lem in vero gaudio magis miserae delectabit sed multiplice
impedient et angustiabit / Nichil ergo tibi de bono ascribere
debes neque alicui homini vanitate attribuas sed tam michi
soli tuo sive quo nichil est homo / Ego tam dedi ego tam
detrahere volo et cum magis distortum gratiae actiones eximo / Ecce
ecce veritas quia fugat gloriae vanitatem / et si intuerit celestem
gratiam et vera caritas non erit aliquid mundi in corde
in quo puritas amoris occupabit / Vincit enim omnia omnia cari
tas et dilatat animam ante preces / Si dixeris superbis in me
solo gaudebis in me solo superbis quia non bonum nisi ego
solus dicis quia sum super omnia laudandus et benedicendus in omni
Dicit vera loquitur Quia spreto mundo dulcia et fundeo
Domine et non solebo / Piram in amibus dei mei et ego
vinea qui et mercedo / O quam magnum michi dulcedinis
tue Domine quam abstendisti timentibus te / Et quid es amantibus
qui toto corde tibi serviunt vel ineffabilis dulcedo tue
contemplantibus quid largieris amantibus te / In hoc maxime
ostendisti michi dulcedinem caritatis tue / quia cum non essem
fecisti me et cum errarem longe a te reduxisti me ut